
GELOOF EN WETENSCHAP BIJ LYSENKO

door

Dr J. LEVER.

1. Inleiding.

Ten tweeden male binnen 20 jaren worden de vrijheid van het geloof en de vrijheid van de wetenschap bedreigd door een consequente, fel heidense, wereldbeschouwing. De leer van „ras, bloed en bodem”, die een deel van de wetenschappelijke wereld „met de vuisten der S.A.” werd opgelegd, ligt ons nog vers in het geheugen. Nauwelijks is deze echter van de aarde, als leer althans, verdwenen, of alweer en nu veel consequenter wordt de wetenschap bedreigd door een quasi-wetenschappelijke concretisering van een wereldbeschouwing. En steeds duidelijker wordt het, dat de strijd zich toespitst op religieuze tegenstellingen, daar de kernvraag niet, zoals bij het nationaal-socialisme, een anthropologische of, zoals schijnt bij het soviet-cómmunisme, een genetische is, maar daar er een botsing tussen geloof en geloof plaats heeft.

Het nationaal-socialisme streed nog veelal indirect tegen het Christendom en trachtte een compromis te creëren, het communisme strijdt met open vizier en ziet achter het kapitalisme en achter de Westerse wetenschap „metaphysische” vooronderstellingen als relicten of als directe uitingen van het christelijk geloof. Dit toch is zijn enige partner, die op even diepliggend plan gefundeerd is. Bij alle anderen is veelal de geloofsbasis dezelfde: *atheïsme* en is dus de tegenstelling met het communisme de absolute vrijheid van denken en handelen en een positivistische neutraliteit in wetenschap en maatschappij tegenover de absolute religieuze gebondenheid van het gehele leven aan een niet-christelijk geloof.

Christendom en communisme kennen echter beide het „geen duimbreed” van het leven, dat niet door het geloof wordt beheerst.

Dat velen, evenals in de dertiger jaren, ook nu weer de aeschatologische bedreiging en de kern van de antithese niet zien en niet willen zien, is benauwend.

Ook nu weer is de kans groot, dat men, als misschien ook in het